

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg synes, det er lidt overraskende, at fru Birthe Rønn Hornbech har et relativt forhold til frihedsbegrebet. Jeg troede sådan set, at det var absolut: frihed er frihed. Så kan det godt være, at der er andre, der ikke opfatter frihed på samme måde, men jeg troede, at vi, der har et grundtvigsk livssyn, var enige om, at frihedsbegrebet er et absolut, og uanset at andre mener noget andet, så mener vi, at frihed er frihed.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen det har hr. Aage Frandsen ret i. Mit frihedsbegreb betragter jeg også som absolut. Men vi er jo i en situation her, hvor to meget forskellige kulturbegreber netop om frihed ramler sammen, og jeg kan altså ikke frigøre mig for den tanke, men man kan jo overbevise mig ved dokumentation, om, at det her ikke vil blive anset for frihed hos muslimerne.

Jeg mener jo, at vi i større eller mindre grad f.eks. skal tvinge vores normsystem om kønnenes ligestilling igennem. Men jeg stopper altså ved kirken, ved den muslimske kirke, for når vi når dertil, så mener jeg, at friheden til at indrette sig inden for trossamfundet er større end den frihed, jeg vil give i det almindelige samfund, hvor muslimerne i langt højere grad naturligvis må indrette sig og ikke bare som en selvfølge overholde danske love, men også overholde væsentlige danske normer som f.eks. kønnenes ligestilling.

Men jeg viger altså tilbage, når vi når til den muslimske menigheds dør.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det drejer sig om, at give alle trossamfund frihed til, om de vil benytte sig af friheden. Det synes jeg burde være et absolut frihedsbegreb. Så for mig er det ikke et spørgsmål, om, om det er det ene trossamfund eller det andet, for jeg kan nævne andre trossamfund, som nok heller ikke ville benytte sig af friheden. Det må de så lade være med. Det kan være kristne trossamfund, og det kan være muslimske trossamfund, og det kan være nogle helt tredje trossamfund. Jeg vil bare give dem frihed til, om de vil have friheden.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jo, men det, vi taler om, er jo ikke bare en frihed, for kirkerne kan lave alle de ritualer, de vil, i dag. Det, man vil, er, at man vil give en offentlig juridisk myndighed. Så hold op med det om frihed, for den er der allerede, for alle kirker kan jo lave alle de ritualer, de vil, lige undtagen folkekirken, som netop er undergivet en vis lovgivning.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg er nødt til at sige til ordføreren, at der nu er tre yderligere, der vil have korte bemærkninger. Vi nærmer os, at samtlige tilstedeværende har bedt om ordet – det synes jeg er fint. Det er først hr. Søren Krarup.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er i anledning hr. Aage Frandsens flotte bemærkninger om, at han tror på den absolutte frihed, at jeg vil spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun ikke er enig med mig i, at der er en væsensforskel på det, hr. Aage Frandsen med en misforståelse kalder den grundtvigske forståelse af frihed, som bygger på kristendommen, og så den ideologiske frihed, der udgår fra bl.a. den franske revolution, hvor alt skulle være frit, og hvor man derfor meget hurtigt kappede hovederne af dem, man kaldte for ufri.

Jeg vil blot bede fru Birthe Rønn Hornbech om at oplyse hr. Aage Frandsen om, at der faktisk er tale om to helt forskellige opfattelser af frihed.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg mener også, at min frihed har en vis, og det udtryk kan hr. Søren Krarup nok ikke lide, absolut; jeg vil ikke bruge absolutisme, men den er absolut for mig, som den er. Jeg har netop med vilje nævnt den folkekirkelige frihedsordning, som mange gange har sit udgangspunkt i Grundtvig, og jeg skal ikke blande mig i, hvad hr. Aage Frandsens frihedssyn bygger på.

Men hr. Søren Krarups beskrivelse af den meget store forskel, som vi begge to kunne holde et langt foredrag om, på, hvad frihed er i fransk revolutionær forstand og i grundtvigsk forstand, der må jeg give hr. Søren Krarup ret i, at det er to forskellige planeter.